

Arrest

nr. 124 767 van 26 mei 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 23 december 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid van 21 november 2011 tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 30 december 2011 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 maart 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 maart 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat S. KARSIKAYA verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. DE WITTE, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 29 juni 2011 dient de verzoekster, die de Turkse nationaliteit bezit, een tweede aanvraag in voor het bekomen van een visum type D. Het betreft een aanvraag voor een visum gezinshereniging in toepassing van artikel 10, §1, eerste lid, 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en dit in functie van verzoekster vader die over een verblijfsrecht beschikt in België. De aanvraag wordt ingediend via het Belgisch consulaat te Istanbul.

Op 21 november 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de staatssecretaris) de beslissing waarbij deze aanvraag tot de afgifte van een visum wordt geweigerd. Dit is de thans bestreden beslissing. Zij werd aan de verzoekster te Istanbul ter kennis gebracht op 24 november 2011.

De motieven van de bestreden beslissing luiden als volgt:

"Motivatie

Wettelijke referenties:

Art. 10, §1er, al.1, 4° van de wet van 15/12/1980

Beperkingen:

Betrokkene kan zich niet beroepen op de richtlijnen van art 10. §1, al.1, 4° of 5° of 10bis, §2, naargelang het geval, van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; gewijzigd door de wet van 08/07/2011; hij/zij is 18 jaar of ouder."

2. Onderzoek van het beroep

In een enig middel voert de verzoekster de schending aan van de artikelen 10, §1, eerste lid, 4° en 12bis van de vreemdelingenwet.

De verzoekster licht het middel als volgt toe:

"De visumaanvraag werd ingediend op 18.5.2011.

Artikel 12bis van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

"§ 1. De vreemdeling die verklaart dat hij zich in één der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, moet zijn aanvraag indienen bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger die bevoegd is voor zijn woonplaats of zijn verblijfplaats in het buitenland.

§2. [...]

De beslissing met betrekking tot de toelating tot verblijf wordt zo snel mogelijk en ten laatste zes maanden volgend op de datum van indiening van de aanvraag, zoals bepaald in het tweede lid, getroffen en betekend.

(eigen onderlijning)

Daar de termijn, verlopen in deze zaak, meer is dan zes maanden waarvan sprake is in artikel 12bis, schendt de bestreden beslissing de wettelijke bepalingen vermeld in het middel."

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoekster via het Belgisch consulaat te Istanbul, Turkije, een aanvraag indiende tot het bekomen van een visum gezinshereniging in toepassing van artikel 10, §1 van de vreemdelingenwet en dit in functie van haar vader die in België over een verblijfsrecht beschikt.

De relevante bepalingen van artikel 10, §1 van de vreemdelingenwet, zoals vervangen bij artikel 2 van de wet van 8 juli 2011 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wat betreft de voorwaarden tot gezinshereniging (BS 12 september 2011 en in werking getreden op 22 september 2011 zonder overgangsbepalingen ter zake) en zoals van toepassing op de datum van de thans bestreden beslissing, luiden als volgt:

"§ 1. Onder voorbehoud van de bepalingen van artikelen 9 en 12, zijn van rechtswege toegelaten om meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven :

(...)

4° de volgende familieleden van een vreemdeling die sedert minimaal twaalf maanden toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van onbepaalde duur in het Rijk of sedert minimaal twaalf maanden gemachtigd is om er zich te vestigen. Die termijn van twaalf maanden vervalt indien de echtelijke band of het geregistreerde partnerschap reeds bestond voor de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam of indien zij een gemeenschappelijk minderjarig kind hebben, of indien het familieleden betreft van een vreemdeling die erkend is als vluchteling of die de subsidiaire bescherming geniet :

- de buitenlandse echtgenoot of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap gesloten werd dat als gelijkwaardig beschouwd wordt met het huwelijk in België, die met hem komt samenleven, op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar. Deze minimumleeftijd wordt echter

teruggebracht tot achttien jaar wanneer, naargelang het geval, de echtelijke band of dit geregistreerd partnerschap, reeds bestond vóór de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam;

- hun kinderen, die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en alleenstaand zijn;

- de kinderen van de vreemdeling die vervoegd wordt, van diens echtgenoot of van de geregistreerde partner bedoeld in het eerste streepje, die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en alleenstaand zijn, voor zover de vreemdeling die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of de bedoelde geregistreerde partner over het recht van bewaring beschikt en de kinderen ten laste zijn van hem of diens echtgenoot of deze geregistreerde partner en, indien het recht van bewaring wordt gedeeld, op voorwaarde dat de andere houder van het recht van bewaring zijn toestemming heeft gegeven
(...)"

Artikel 12bis van de vreemdelingenwet, zoals eveneens vervangen bij artikel 6 van de wet van 8 juli 2011 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wat betreft de voorwaarden tot gezinshereniging (BS 12 september 2011 en in werking getreden op 22 september 2011 zonder overgangsbepalingen ter zake) en zoals van toepassing op de datum van de thans bestreden beslissing bepaalt voorts het volgende:

"§ 1. De vreemdeling die verklaart dat hij zich in één der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, moet zijn aanvraag indienen bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger die bevoegd is voor zijn woonplaats of zijn verblijfplaats in het buitenland.

(...)

§ 2. Indien de in § 1 bedoelde vreemdeling zijn aanvraag indient bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger die bevoegd is voor zijn woonplaats of zijn verblijfplaats in het buitenland, moeten samen met de aanvraag documenten worden overgelegd die aantonen dat hij voldoet aan de voorwaarden die worden bedoeld in artikel 10, §§ 1 tot 3, onder meer een medisch getuigschrift waaruit blijkt dat hij niet lijdt aan één van de in de bijlage aan deze wet opgesomde ziekten, evenals, indien hij ouder is dan achttien jaar, een uittreksel uit het strafregister of een gelijkwaardig document.

De datum voor het indienen van de aanvraag is die waarop alle bewijzen, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie, worden overgelegd.

De beslissing met betrekking tot de toelating tot verblijf wordt zo snel mogelijk en ten laatste zes maanden volgend op de datum van indiening van de aanvraag, zoals bepaald in het tweede lid, getroffen en betekend. De beslissing wordt getroffen, rekening houdende met het geheel van de elementen van het dossier.

Indien aan de voorwaarde betreffende de stabiele en regelmatige bestaansmiddelen bedoeld in artikel 10, § 5, niet voldaan is, dient de minister of zijn gemachtigde, op basis van de eigen behoeften van de vreemdeling die vervoegd wordt en van zijn familieleden te bepalen welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden. De minister of zijn gemachtigde kan hiervoor alle bescheiden en inlichtingen die voor het bepalen van dit bedrag nuttig zijn, doen overleggen door de vreemdeling.

In bijzondere omstandigheden die verband houden met het complexe karakter van de behandeling van de aanvraag, alsook in het kader van een onderzoek naar een huwelijk als bedoeld in artikel 146bis van het Burgerlijk Wetboek of de voorwaarden verbonden aan het partnerschap bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 5°, kan de minister of zijn gemachtigde deze termijn tweemaal, met een periode van drie maanden, verlengen. Dit wordt gedaan door middel van een met redenen omklede beslissing die ter kennis wordt gebracht van de aanvrager.

Indien geen enkele beslissing getroffen werd na het verstrijken van de termijn van zes maanden volgend op de datum waarop de aanvraag werd ingediend, die eventueel verlengd werd overeenkomstig het vierde lid, moet de toelating tot verblijf verstrekt worden.

(...)"

De verzoekster betoogt dat de bestreden beslissing de termijn van zes maanden voorzien in artikel 12bis, §2, derde lid van de vreemdelingenwet overschrijdt nu de aanvraag zou zijn ingediend op 18 mei 2011 en de bestreden beslissing pas op 22 november 2011 zou zijn genomen.

Vooreerst merkt de Raad op dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing niet op 22 maar op 21 november 2011 werd genomen, zoals ook duidelijk blijkt uit de akte van kennisgeving van 24 november 2011.

Voorts dient er op te worden gewezen, zoals de verweerder in de nota met opmerkingen aangeeft, dat artikel 12bis, §2, tweede lid van de vreemdelingenwet bepaalt welke datum als datum van indiening van de aanvraag geldt. Met name stelt voornoemd artikel het volgende: *“De datum voor het indienen van de aanvraag is die waarop alle bewijzen, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie, worden overgelegd.”*

Uit het bepaalde in artikel 12bis, §2, derde lid van de vreemdelingenwet, met name: *“De beslissing met betrekking tot de toelating tot verblijf wordt zo snel mogelijk en ten laatste zes maanden volgend op de datum van indiening van de aanvraag, zoals bepaald in het tweede lid, getroffen en betekend. De beslissing wordt getroffen, rekening houdende met het geheel van de elementen van het dossier”* blijkt duidelijk dat de termijn van zes maanden een aanvang neemt vanaf de datum van indiening zoals bepaald in het tweede lid, dit is dus vanaf de datum waarop alle bewijzen overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie, worden overgelegd.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoekster weliswaar op 18 mei 2011 een algemeen formulier invulde en ondertekende betreffende een visumaanvraag, doch uit dit administratief dossier blijkt tevens dat de datum van indiening zoals bedoeld in artikel 12bis, §2, tweede lid, van de vreemdelingenwet, *in casu* 29 juni 2011 betreft. Op die datum ontving de verzoekster een *“attest van indiening van een visumaanvraag die ingediend wordt op basis van artikel 10 of 10 bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen”* waarop duidelijk vermeld wordt: *“datum van indiening: Istanboel 29-6-2011”*. Dit attest werd door de verzoekster ondertekend en vermeldt dat de aanvraag ten laatste binnen negen maanden na de datum van indiening door de bevoegde overheid zal worden genomen. Zoals hierboven vermeld, is artikel 12bis van de vreemdelingenwet met ingang van 22 september 2011 en zonder overgangsbepalingen ter zake gewijzigd zodat op de voorliggende aanvraag de thans voorziene termijn van zes maanden na de datum van indiening van toepassing is.

Nu de termijn om over de aanvraag gezinshereniging te beslissen met toepassing van artikel 12bis, §2, tweede en derde lid, van de vreemdelingenwet *in casu* slechts aanving op 29 juni 2011 blijkt niet dat deze termijn door de bestreden beslissing van 21 november 2011 werd overschreden.

Er ligt derhalve noch een schending van de artikelen 10, §1, eerste lid, 4° van de vreemdelingenwet, noch een schending van artikel 12bis van de vreemdelingenwet voor.

Het enige middel is ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig mei tweeduizend veertien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De wnd. voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

C. DE GROOTE